

JULOKTAVEN

MÅNDAG DEN 27 DECEMBER

S:T JOHANNES, APOSTEL OCH EVANGELIST
Fest

Läsning

1 Joh 1:1-4

Det som var till från begynnelsen, det vi har hört, det vi har sett med egna ögon, det vi har skådat och har tagit på med våra händer, det är vårt ärende: livets ord. Ja, livet blev synligt, vi har sett det och vittnar om det, och vi förkunnar för er det eviga livet, som var hos Fadern och blev synligt för oss. Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni skall vara med i vår gemenskap, som är en gemenskap med Fadern och hans son Jesus Kristus. Detta skriver vi för att vår glädje skall bli fullkomlig.

Responsoriepsalm

Ps 97:1-2, 5-6, 11-12 (R. 12a)

R. Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren.

Herren är nu konung! Därför må jorden fröjda sig
havsländerna glädja sig, så många som de är.
Han omges av moln och töcken,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre.
Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära. R.

Ljus är utsått för den rättfärdige
och för de rättsinniga glädje.
Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren,
och prisa hans heliga namn. R.

Halleluja

V. O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig.
Dig prisar apostlarnas saliga kör.

Evangelium

Joh 20:2-8

Den första dagen i veckan sprang Maria från Magdala iväg och sade till Simon Petrus och den andre lärjungen, den som Jesus älskade: »De har flyttat bort Herren ur graven, och vi vet inte var de har lagt honom.« Petrus och den andre lärjungen begav sig då ut till graven. De sprang båda två, men den andre lärjungen sprang fortare än

Petrus och kom först fram till graven. Han lutade sig in och såg linnebindlarna ligga där men gick inte in. Simon Petrus kom strax efter, och han gick in i graven. Han såg bindlarna ligga där, liksom duken som hade täckt huvudet, men den låg inte tillsammans med bindlarna utan hoprullad på ett ställe för sig. Då gick också den andre lärjungen in, han som hade kommit först till graven. Och han såg och trodde.

TISDAG DEN 28 DECEMBER

DE HELIGA OSKYLDIGA BARNEN I BETLEHEM Fest

Läsning

1 Joh 1:5 - 2:2

Detta är det budskap som vi har hört av honom och förkunnar för er: att Gud är ljus och att inget mörker finns i honom. Om vi säger att vi har gemenskap med honom men vandrar i mörkret, ljuger vi och handlar inte efter sanningen. Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, då har vi gemenskap med varandra, och blodet från Jesus, hans son, renar oss från all synd. Om vi säger att vi är utan synd, bedrar vi oss själva, och sanningen finns inte i oss. Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet. Om vi säger att vi inte har syndat, gör vi honom till lögnare, och hans ord finns inte i oss.

Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern, Jesus Kristus som är rättfärdig. Han är det offer som sonar våra synder och inte bara våra utan hela världens.

Responsoriepsalm

Ps 124:2-5, 7-8 (R. 7a)

R. Vår själ kom undan som en fågel ur fågelfångarens snara.

Om Herren inte hade varit med oss,
när människorna reste sig upp mot oss,
då hade de uppslukat oss levande,
när deras vrede upptändes mot oss. R.

Då hade vattnen dränkt oss,
strömmen gått över vår själ,
ja, då hade de gått över vår själ,
de svallande vattnen. R.

[Vår själ kom undan som en fågel ur fågelfångarens snara.
Snaran gick sönder, och vi kom undan.]

Vår hjälp är i Herrens namn,
hans som har skapat himmel och jord. R.

Halleluja

V. O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig.
Dig ärar martyrernas vitklädda här.

Evangelium

Matt 2:13–18

När stjärntydarna hade gett sig av, visade sig Herrens ängel i en dröm för Josef och sade: »Stig upp och ta med dig barnet och hans mor och fly till Egypten och stanna där tills jag säger till dig, ty Herodes kommer att söka efter barnet för att döda det.« Josef steg upp och tog om natten med sig barnet och hans mor och begav sig till Egypten, och där stannade han tills Herodes hade dött, för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Från Egypten har jag kallat min son.*

När Herodes märkte att han hade blivit lurad av stjärntydarna, blev han ursinnig, och han lät döda alla gossar i Betlehem och dess omnejd som var två år eller därunder; det var den tid han hade fått fram genom att fråga ut stjärntydarna. Då uppfylldes det som sagts genom profeten Jeremia: *Ett rop hörs i Rama, gråt och högljudd klagan: Rakel begråter sina barn, hon låter inte trösta sig, ty de finns inte mer.*

ONSDAG DEN 29 DECEMBER

FEMTE DAGEN I JULOKTAVEN

Läsning

1 Joh 2:3–11

Mina kära, att vi har lärt känna Jesus förstår vi av att vi håller hans bud. Den som säger: »Jag känner honom« men inte håller hans bud är en lögnare, och sanningen finns inte i honom. Men hos den som bevarar hans ord har Guds kärlek i sanning nått sin fullhet. Då vet vi att vi är i honom. Den som säger att han förblir i honom måste själv leva så som han levde.

Mina kära, vad jag skriver här är inget nytt bud utan ett gammalt som ni har haft från början. Detta gamla bud är ordet som ni har fått höra. Ändå är det jag skriver ett nytt bud – det visar både hans och ert liv. Ty mörkret viker och det sanna ljuset lyser redan. Den som säger sig vara i ljuset men hatar sin broder är ännu kvar i mörkret. Den som älskar sin broder förblir i ljuset och har ingenting inom sig som leder till fall. Men den som hatar sin broder är i mörkret; han vandrar i mörkret och vet inte vart han går, ty mörkret har gjort hans ögon blinda.

Responsoriepsalm

Ps 96:1–3, 5b–6 (R. 11a)

R. Må himlen vara glad och jorden fröjda sig.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
sjung till Herrens ära, alla länder,
sjung till Herrens ära, lova hans namn. R.

Båda glädje var dag, besjung hans frälsning,
förkunna bland hedningarna hans ära,

bland alla folk hans under. R.

Herren har skapat himmelen.
Han omges av makt och härlighet,
av prakt och glans i sin helgedom. R.

Halleluja

Luk 2:32

V. Ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.

Evangelium

Luk 2:22–35

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag, tog föräldrarna Jesus till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren – och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den helige Ande hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

»Herre, nu låter du din tjänare gå hem,
i frid, som du har lovat.
Ty mina ögon har skådat frälsningen
som du har berett åt alla folk,
ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.«

Hans far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid – ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd – för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.«

TORSDAG DEN 30 DECEMBER

SJÄTTE DAGEN I JULOKTAVEN

Läsning

1 Joh 2:12–17

Jag skriver till er, mina barn: ni har fått era synder förlåtna för hans namns skull. Jag skriver till er, fäder: ni känner honom som är till från början. Jag skriver till er som är unga: ni har besegrat den Onde.

Jag har skrivit till er, barn: ni känner Fadern. Jag har skrivit till er, fäder: ni känner honom som är till från början. Jag har skrivit till er som är unga: ni är starka och Guds ord förblir i er och ni har besekrat den Onde.

Älska inte världen och det som finns i världen. Om någon älskar världen, finns inte Faderns kärlek i honom. Ty det som finns i världen, vad kroppen begär, vad ögonen åtrår, vad högfärden skryter med, det kommer inte från Fadern utan från världen. Och världen förgår med sina lockelser, men den som gör Guds vilja består för evigt.

Responsoriepsalm

Ps 96:7–10 (R. 11a)

R. Må himlen vara glad och jorden fröjda sig.

Ära Herren, alla folkslag,
ära Herrens majestät,
ära Herrens höga namn. R.

Bär fram gåvor och kom i hans gårdar,
tillbe Herren i helig skrud,
bäva för hans ansikte, alla länder. R.

Säg bland hedningarna: »Herren är nu konung!
Därför står jordkretsen orubbligt fast,
med rättvisa dömer han folken.« R.

Halleluja

V. Helig är denna dag,
ty i dag har Ljuset gått upp över världen.
Kom, låt oss tillbedja Herren.

Evangelium

Luk 2:36–40

Vid den tiden fanns i templet en kvinna med profetisk gåva, Hanna, Fanuels dotter, av Asers stam. Hon var till åren kommen; som ung hade hon varit gift i sju år, sedan hade hon levt som änka och var nu åttiofyra år gammal. Hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön. Just i den stunden kom hon fram, och hon tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse.

När de hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag, återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.

FREDAG DEN 31 DECEMBER

SJUNDE DAGEN I JULOKTAVEN

Läsning

1 Joh 2:18–21

Mina barn, detta är den sista tiden. Ni har hört att en antikrist skall komma, och nu har också många antikrister trätt fram. Av detta förstår vi att det är den sista tiden. De har utgått från oss men hörde aldrig till oss. Ty om de hade hört till oss, hade de stannat hos oss. Men det skulle avslöjas att ingen av dem hör till oss. Ni däremot har blivit smorda av den Helige och känner alla sanningen – jag skriver heller inte att ni är okunniga om sanningen, utan att ni känner den och vet att ingen lögn uppstår ur sanningen.

Responsoriepsalm

Ps 96:1–2, 11–13 (R. 11a)

R. Må himlen vara glad och jorden fröjda sig.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
 sjung till Herrens ära, alla länder,
sjung till Herrens ära, lova hans namn.
 Båda glädje var dag, besjung hans frälsning. R.

Må himlen vara glad och jorden fröjda sig,
 havet brusa med allt vad det rymmer,
marken och allt den bär må glädja sig,
 alla träd i skogen jubla inför Herren, ty han kommer,
 han kommer för att döma jorden. R.

Han skall döma jordens krets med rättfärdighet
och folken med sin trofasthet. R.

Halleluja

Jfr Joh 1:14a, 12a

V. Ordet blev människa och tog sin boning bland oss.
De som tar emot honom får bli Guds barn.

Evangelium

Joh 1:1–18

I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

Det kom en man som var sänd av Gud, hans namn var Johannes. Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset, så att alla skulle komma till tro genom honom. Själv var han inte ljuset, men han skulle vittna om ljuset.

Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen. Han var i världen och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom. Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på

hans namn, som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja, utan av Gud.

Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning. Johannes vittnar om honom och ropar: »Det var om honom jag sade: Han som kommer efter mig går före mig, ty han fanns före mig.«

Av hans fullhet har vi alla fått del, med nåd och åter nåd. Ty lagen gavs genom Mose, men nåden och sanningen har kommit genom Jesus Kristus. Ingen har någonsin sett Gud. Den ende sonen, själv gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss.

LÖRDAG DEN 1 JANUARI

Julens oktavdag
GUDS HELIGA MODER MARIAS HÖGTID

Första läsningen

4 Mos 6:22–27

Herren talade till Mose och sade: »Säg till Aron och hans söner: Med dessa ord skall ni välsigna Israels folk:

’Herren välsignar dig och beskyddar dig.
Herren låter sitt ansikte lysa mot dig och visar dig nåd.
Herren vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin fred.’

De skall uttala mitt namn över israeliterna, och jag skall välsigna dem.«

Responsoriepsalm

Ps 67:2–3, 5–6, 8 (R. 2a)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 646. När den läses används följande text:

R. Gud, visa oss nåd och välsigna oss.

Gud, visa oss nåd och välsigna oss,
låt ditt ansikte lysa mot oss,
så att hela jorden lär känna vad du gör
och alla folk får veta att du hjälper. R.

Alla länder skall jubla av glädje,
ty du råder rättvist över folken
och leder länderna på jorden.
Folken skall tacka dig, o Gud,
ja, alla folk skall tacka dig. R.

Gud välsignar oss,
och hela jorden skall frukta honom. R.

Andra läsningen

Gal 4:4-7

När tiden var inne sände Gud sin son, född av en kvinna och född att stå under lagen, för att han skulle friköpa dem som står under lagen och vi få söners rätt. Och eftersom ni är söner, har Gud sänt sin sons ande in i vårt hjärta, och den ropar: »Abba! Fader!« Alltså är du inte längre slav, utan son. Och är du son, har Gud också gjort dig till arvtagare.

Halleluja

Heb 1:1-2

V. Han som talade till fäderna genom profeterna har nu i tidens fullbordan talat till oss i Sonen.

Evangelium

Luk 2:16-21

Vid den tiden när herdarna kom till Betlehem, fann de Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban. När de hade sett det berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn. Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade. Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det. Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem.

När åtta dagar hade gått och man skulle omskära pojken fick han namnet Jesus, det som ängeln hade gett honom innan hans mor blev havande.

SÖNDAG DEN 2 JANUARI

ANDRA SÖNDAGEN EFTER JUL

Första läsningen

Syr 24:1-2, 8-12

Visheten prisar sig själv och talar stolt i kretsen av sitt folk.
Hon tar till orda i den Högstes församling
och talar stolt inför hans här:

»Världens skapare gav mig sin befallning,
han som skapat mig lät mig få en varaktig boning.
Han sade: I Jakobs land skall du slå läger,
hos Israels folk skall du bosätta dig.
Av evighet, från begynnelsen, är jag skapad av honom,
och jag skall aldrig i evighet förgås.
I det heliga tältet gjorde jag tjänst inför honom;
sedan blev jag bofast på Sion.
I den stad som han älskar lät han mig också bo,
i Jerusalem blev jag härskare.
Jag rotade mig hos det folk han förhärligat,
Herrens arvslott blev min egendom.«

Responsoriepsalm

Ps 147:12–15, 19–20 (R. Joh 1:14)

När respensoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 694. När den läses används följande text:

R. Ordet blev människa och tog sin boning bland oss.

Lova Herren, Jerusalem,
Sion, prisa din Gud.
Han gör bommarna för dina portar starka
och välsignar ditt folk där inne. R.

Han ger fred och välgång åt ditt land
och mättar dig med finaste vete.
Han sänder sitt bud till jorden,
snabbt löper hans ord. R.

Han förkunnar sitt ord för Jakob,
sina stadgar och lagar för Israel.
Så har han inte gjort för andra folk,
de känner inte hans lagar. R.

Andra läsningen

Ef 1:3–6, 15–18

Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader. Han har välsignat oss med all den andliga välsignelse som genom Kristus finns i himlen, liksom han före världens skapelse har utvalt oss i honom till att stå heliga och fläckfria inför sig i kärlek. Han har förutbestämt oss till att få söners rätt genom Jesus Kristus och förenas med honom – det var hans viljas beslut – till pris och ära för den nåd som han har skänkt oss med sin älskade son.

Jag upphör därför aldrig att tacka Gud för er när jag nämner er i mina böner, sedan jag nu har hört om er tro på herren Jesus och er kärlek till alla de heliga. Jag ber att vår herre Jesu Kristi Gud, härlighetens fader, skall ge er en vishetens och uppenbarelsens ande som låter er få kunskap om honom. Må han ge ert inre öga ljus, så att ni kan se vilket hopp han har kallat oss till, vilket rikt och härligt arv han ger oss bland de heliga.

Halleluja

Jfr 1 Tim 3:16

V. Välsignad är du som förkunnats bland folken,
välsignad är du som vunnit tro i världen.

Evangelium

Joh 1:1–18

I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt

som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

Det kom en man som var sänd av Gud, hans namn var Johannes. Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset, så att alla skulle komma till tro genom honom. Självt var han inte ljuset, men han skulle vittna om ljuset.

Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen. Han var i världen och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom. Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn, som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja, utan av Gud.

Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning. Johannes vittnar om honom och ropar: »Det var om honom jag sade: Han som kommer efter mig går före mig, ty han fanns före mig.«

Av hans fullhet har vi alla fått del, med nåd och åter nåd. Ty lagen gavs genom Mose, men nåden och sanningen har kommit genom Jesus Kristus. Ingen har någonsin sett Gud. Den ende sonen, själv gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Joh 1:1-5, 9-14

I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen. Han var i världen och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom. Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn, som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja, utan av Gud.

Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning.